

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.17. Alii in Francia Sancti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](#)

Sæcul. VIII. chis trucidatus est, Monasterium anni
A. C. 732. quindecim sine Abbe fuit, & Psalmodia perpetua cessavit. Monasterium Be-

sanum quoque incursione anni septingen-

Chron. Besa. tesimi trigesimi primi eversum. Ad San-
to. I. **Spicil.** Etum Sejenum prope Noviodunum duo
p. 527.

Monachi Altigianus & Hilarinus interem-
 pti, qui in illo Monasterio vigesimo ter-
 tio Augusti tanquam Martyres coluntur.

Aff. SS. Observandum, quod cuncti hi Martyres

Ben. to. 3. uno mense, & eadem, quam tenebant
p. 527.

Barbari, via necati fuerint, unde omnes
 eodem etiam anno & eadem incursionsi
 passi creduntur.

§. XVII.

Alii in Francia Sancti.

vit. S. Saraceni a Carolo Martello mense Octo-

Pard. to. 3. bri anno septingentesimo trigesimo

p. 578. secundo prælio devicti in redditu maxi-
 mam, quocunque deveniebant, cladem

ferebant, Christianos, quotquot occurre-
 bant, trucidantes, Monasteria & loca Sa-

era flammis vastantes. S. Pardulfus seu
Pardoux illa tempestate Abbas erat Ga-

racti, oppido Marchiæ Gallicæ principe;
 cumque fama prævolans nunciaret, Sa-

racenos ad suum quoque Monasterium
 venturos, dixit Monachis suis: *Filioli*

mei! si ad portam hujus Monasterii ven-

tint, date eis, quod bibant, & comedant,

quia sine dubio ab itinere fessi admodum

erunt.

erunt, Monachi vehiculum tectum pa- Sæcul. VIII.
 rarunt, & S. Patrem compellere vole- A. C. 732.
 bant, ut insideret, eum ad loca deserta,
 ubi sine periculo esset, deducturi; at Vir
 Sanctus edixit, se, quoad viveret, Mona-
 stero pedem non elaturum. Omnibus
 deinde Monachis fuga sibi consulentibus,
 ipse solus animo intrepido remansit. Uni-
 cus famulus in latebris se abscondit, ut
 videret, quid esset eventurum. Is cum
 explorasset, de longe venire Saracenos,
 cucurrit ad S. Abbatem dicens: *Pater
 mi! ne cesses orare, jam appropinquant
 januæ.* Tunc S. Pardulfus in terram se
 demisit orans in hunc modum: *dissipa,
 Domine! nationem istam, quæ bellum
 amat, & probibe, ne bodie januam bujus
 Monasterii intret.* Illi repente sistunt
 gradum, & lingua patria diu collocuti,
 innoxii transeunt. Ceterum S. Pardul-
 fus tam vitæ rigore, quam prodigiis cla-
 rus, primus hujus Monasterii Garacten-
 sis Abbas, exinde post annos quinque
 anno septingentesimo trigesimo septimo, die
 Dominico, sexto Octobris migravit in
 Cœlum. Reliquiæ ejus in Prioratu Ar-
 nacano prope Pompedorium Castrum af-
 servantur.

Eodem anno septingentesimo trigesi- *vit.to.3. Att.*
 mo secundo reportata de Saracenis vi. *SS. Ben. p.*
ctoria redux Carolus Martellus S. Euche- 596. *Boll. 20.*
rium Episcopum Aurelianensem in exi- *Febr. to. 5.*
p. 20.

E 3   lium

Sæcul. VIII. lium misisse creditur. S. Eucherius in
A. C. 732. ipsa Civitate Aurelianensi natus, Geme-
tici Monachus fuerat, inde invitus, ut Sa-
varico Patruo suo succederet, evocatus.
Jam annis sexdecim huic Diœcesi maxi-
mo animarum emolumento præerat,
omnibus carissimus, cum æmulorum quo-
rumdam invidia eum cum omnibus suis
propinquis Carolo suspectum reddidit.
Hujus rei causa zelus fuisse creditur,
quo S. Eucherius obsistebat Carolo, Bona
Ecclesiæ usurpanti, eaque sæpe Laicis
donanti, ut haberet, unde multorum bel-
lorum, præsertim contra Saracenos, sum-
ptus acciperet. Quidquid vero de eo sit,
Carolus Aurelianum divertens Parisios
rediturus, Eucherium Episcopum sequi
se jussum deinde Coloniam cum omni-
bus suis cognatis misit. S. Episcopus in
prosperis adversisque Gratias Deo agens,
Episcoporum, Clericorum, populique
animos sibi usque adeo conciliavit, ut
eorum facultates, quasi propriæ essent,
in sua potestate haberet. Re ad Caro-
lum delata, vereri Princeps cœpit, ne
factionem in se concitaret, ideoque San-
ctum Episcopum in Regionem Hasbania,
quæ hodie Haspengavensium dicitur,
clam migrare jussit, additis mandatis, ut
eum Dux Robertus custodiret. Verum
Eucherius hunc quoque Ducem brevi
tempore amicissimum habuit, ejusque

Bona,

Bona, ut lubebat, in pauperes aut in Mo-Sæcul. VIII.
nachos dispensabat. Ab eodem licentiam A. C. 732
obtinuit recipiendi se in Monasterium
Sarcingense fundatum a S. Trudone seu
S. *Tron*, ante annos ferme triginta quin-
que defuncto. Ibi S. Eucherius vitam
sancte finivit anno exilii sui sexto, Incar-
nationis septingentesimo trigesimo octa-
vo, vigesimo Februarii, quo Ecclesia ejus *Martyr. R.*
20. Febr.memoriam colit.

§. XVIII.

Concilium Romanum pro Imagini- bus.

Cum Imperator epistolas Gregorii III.

Papæ accipere non fuisset dignatus,
ejusque Legatum Georgium Presbyte-*Anast.* in
rum pessime habuisset, permotus est Pon. *Greg. III.*
tifex, ut anno circiter septingentesimo tri-*Sup. §. 8. 9.*
gesimo secundo Romæ in Ecclesia S. Petri
Concilium convocaret. Adsuere Episcopi
nonaginta & unus, quorum præcipui
erant Antonius Archiepiscopus Graden-
sis, & Joannes Ravennas, Presbyteris
quoque, Diaconis, Clericis Romanæ Ec-
clesiæ omnibus, Nobilibus, Consulibus
& reliquo populo præsentibus. In eo
Concilio decretum, ut quicunque Eccle-
siæ Consuetudinem circa Venerationem
Sacrarum Imaginum contemneret, qui-
cunque easdem tolleret, destrueret, pro-

E 4   fana-